

Straks efter Rigsdagens fornyede Sammentræden efter Folketingets Opløsning og Valget den 16. November 1932 fremsatte Handelsministeren Forslag til nærværende Valutalov. *Fra Regeringens Forslag af 11. Oktober* (se B. Nr. 26), som havde givet Anledning til Folketingsopløsningen, *adskilte Lovforslaget sig* paa flere Punkter, navnlig derved, *at* importregulerende Foranstaltninger nu var begrænset til de i en særlig Varefortegnelse nævnte Varegrupper omfattende ca. $\frac{2}{3}$ af Importværdien, *at* Bestemmelsen i Forslaget af 11. Oktober om eventuel Centralisering af Indkøbet af enkelte særlig vigtige Varer var udeladt, *at* Administrationen af de importregulerende Foranstaltninger fremdeles skulde varetages af Nationalbankens Valutakontor, medens den efter Forslaget af 11. Oktober skulde henlægges til et Importkontor under Ledelse af en af Handelsministeriet udnævnt Bestyrelse og Direktion, samt *at* der nu var optaget Bestemmelser om Oprettelse af et raadgivende Erhvervsnavn paa 13 Medlemmer i Stedet for den nysnævnte, Erhvervene repræsenterende Bestyrelse, der tænktes sammensat af en Formand og 8 Medlemmer. — Lovforslaget havde været Genstand for en indgaaende Drøftelse i Rigsdagens Valutaudvalg, og 'skønt der ikke var opnaaet Enighed om alle Enkeltheder, var man dog enig om, at Sagen snarest burde forelægges Folketinget for saa hurtigt som muligt at komme til Behandling i et Udvalg. 1. Behandling foregik da ogsaa samme Dag som Fremsettelsen og var ganske kortvarig, idet alene Retsforbundets Ordfører tog Ordet for nogle faa Bemærkninger. I Folketingets Udvalg, som afgav Betænkning efter 2 Dages Forløb, enedes Udvalgets Medlemmer om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse med nogle Tilføjelser til §§ 3 og 4 og en Forkortelse af Lovens Gyldighedstid (se nedenfor), og i den saaledes foreliggende Skikkelse, hvortil kom et Par Ændringer i Listen over de Varer, til hvis Indførsel der kræves Valutaattest, gennemførtes Lovforslaget med Tilslutning af Rigsdagens 4 store Partier, medens Retsforbundets Medlemmer og Kommunisterne stemte imod.

Loven, der traadte i Kraft 1. Januar 1933 og har *Gyldighed Aaret ud*, optager fra Valutaloven af 30. Maj 1932 (Aarvog 1931—32, Side 303) Bestemmelserne i §§ 1 og 2 om Adgangen til Suspension af Nationalbankens Seddelindløsningspligt. Bemyndigelsen lyder dog nu paa Suspension »indtil videre«, og til § 2 er føjet den tidligere i § 3 indeholdte Passus om Fastsættelsen af Retningslinierne for Valutapolitikken. Fremdeles er fra den tidligere Valutalov overført Bemyndigelsen i § 6 til at træffe de Foranstaltninger, der er fornødne til Gen-